

ско вѣроисповѣданіе има свои-тѣ си догмы и символы. Въпросъ-тъ, който сега разглеждамы, не е до колко тѣзи различни вѣроученія ся съгласувать съ Слово-то Божіе. Не отричамы че и този въпросъ е твърдѣ важенъ, и че всякой трѣбва да испита съ вниманіе до колко догмы-тѣ на неговото вѣроисповѣданіе ся съгласувать съ Слово-то Божіе; защото ако тѣ не ся съгласувать съ него, тогава колкото добрѣ и да ги изучава, той не става съ това истиненъ ученикъ Христовъ. Въпросъ-тъ, обаче, къмъ който ный искамы сега да обърнемъ вниманіе-то на читатель-тъ е този: Человѣкъ става ли истиненъ Христіанинъ само чрѣзъ изучваніе-то на догмы-тѣ или на ученія-та на Христіанскѣ-тѣ Церквѣ, даже ако бы тѣзи догмы да ся съгласувать точно съ ученія-та на Христа?

Ученія-та на Св. Писаніе сѣ наистинѣ отъ голѣмѣ важность, и да знаемъ поне по-главны-тѣ отъ тѣхъ е необходимо за спасеніе-то ни. Св. Писаніе ни открыва Създателъ-тъ, Съхранитель-тъ и Управитель-тъ на свѣтъ-тъ. То ни открыва естество-то му, свойства-та му и волѣ-тъ му относително до насъ. То ни открыва грѣшно-то, окаянно-то и изгубено-то състояніе на человекъ-тъ, още и Божественный-тъ Спаситель чрѣзъ когото грѣхове-тѣ ни могатъ да ся простятъ и вѣченъ животъ да ся получи. То обявява безсмертіе-то на душѣ-тъ, и открыва какъ тя може да избѣгне отъ вѣчнѣ мжкѣ и да наслѣди